

ikke, det ærede Medlem i det hele har Forudsætninger for at kunne dømme om Forholdene paa Vandet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte sig endnu stærkere derom. Han sagde ikke alene, det var saa slet som vel muligt, men endogsaa, at der faktisk har fundet Misbrug Sted, og det, som Loven her tilsigtede, var for Fremtiden at sikre Skolelærerne, at de vare mindre udsatte end hidtil for Misbrug, som faktisk have været til Stede. Saaledes omtrent var det. Jeg vil sige til de Herrer, som udtalte sig saa usforbeholdent, at her i Salen sidder et ikke ganske ringe Antal ærede Medlemmer, som høre hjemme paa Vandet. Det er en ikke saa ganske lille Majoritet, her sidder af Mænd, hvis Børn søge Kommuneskolen, og der er ikke fra dem faldet en eneste Udtalelse om Utilfredshed fra deres Side med Kaldelsesmaaden. Her sidder ogsaa Lærere, og der er ingen af dem, der har klaget over den. Og endelig sidder der her en stor Mængde Medlemmer, som hjemme i Kommunerne ere Medlemmer af Amtsråd, Sogneråd, Skoledirektioner og Skolekommissioner. De tør dog vel siges at have nogle Forudsætninger for at kunne dømme om Sagen, hvorimod det ærede Medlem nok har gode Forudsætninger for at kunne dømme om Forholdene i Odense og Købstæderne, men jeg ved ikke, om det ærede Medlems Kendskab til Landbosforholdene er saa godt, at han uden videre kan sætte sig op og dømme alle os andre til ikke at vide Bested om Sagen. Hvad Misbrugene angaar, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har paastaet finde Sted, er det altsaa for en stor Del de ærede Medlemmer, her sidde, der i deres Hjemstavn i deres Kommunes Arbejde tage Del i Udfoldelsen af disse Misbrug. Det forekommer mig, at naar man har saa stærke Ord til sin Raadighed, skulde man ogsaa have nogle Argumenter og Beviser. Et Argument vil jeg indrømme, at de Herrer have. De sige nemlig saaledes, som vi ere vantede til at høre her i Salen fra Højres Side og fra Funktionærerne — det have vi jo netop erfaret for et Par Dage siden her oven paa —, at da Ministeren siger saadan og saadan, saa er det saaledes. Og naar Ministeren nu siger, og d'Herrer altsaa med ham, at det er daarlig bevendt med Kaldelsesmaaden, da kunde det ikke alene interessere mig at høre, hvad Grunden kan være til, at det er saa maadeligt, men jeg kunde fristes til at sige til den højtærede Minister, hvorfra ved han, at det er saa maadeligt. Den højtærede Minister har jo ikke saa længe staaet i Forbindelse med Kultusministeriet, at han kan have noget indgaaende personligt

Kendskab i saa Henseende. Derimod skal jeg indrømme, at den højtærede Minister i det mindste søger at begrunde sin Anskuelse; det er jo mere, end andre ærede Herrer have gjort. For at begrunde denne sin Anskuelse har han givet os nogle statistiske Oplysninger, og dem skal jeg straks komme til, men forinden vilde jeg gerne spørge, hvad det egentlig er, man klager over. Ja, man klager over to, maaste tre Ting. Man siger først, at den Maade, hvorpaa Lærerne nu kaldes, bevirker, at rundt om træder man Lærernes Anciennetetsret ned, og at denne Kaldelsesmaade staar i Vejen for Lærernes berettigede Forfremmelse fra mindre gode Embeder til de bedre. Men der vil jeg rigtig nok spørge om en Ting: er det Kommuneraadene, Skoledirektionerne, de enkelte Direktioner og Raad rundt om i Landet, der skulle sidde og varetage Lærernes Ret med Hensyn til Anciennetet, og Rækkefølge fra det mindre til det bedre Embede? Lide Lærerne nu nogen Brøst ved den Maade, hvorpaa det er ordnet, maa det være Lovens Skyld, men det er ikke de enkelte Kommuneraads Sag, naar de kalde en Lærer, at tage Overblik over hele Lærerspersonalet i Danmark for at se, hvem der staar for Tur til at rykke op; det kan der ikke være Tale om. Kommunalbestyrelsen har kun at vælge imellem dem, som søge, og sige, at den eller den af dem ønske de. Om de saa ere saa heldige altid at træffe dem, der passe bedst paa Stedet, kan der jo være Spørgsmaal om. Det kan som alt menneskeligt være undertastet Tvivl; men ingen er berettiget til at tvivle om, at de Mænd, som sidde i de kommunale Raad, og som ved deres Medborgeres Tillid ere kaldede til deres Hver, ikke efter bedste Evne søge at varetage dette Hver, eller til at paastaa, at de, hvor det gælder deres egne Børn, skulde være mindre kompetente end Provsten, som sidder ved Siden af dem, eller en eller anden Autoritet inde i Kjøbenhavn. Jeg tror det ikke, men jeg fastholder, at dette Spørgsmaal om Lærernes Avancement vedrører ikke de enkelte Kommuneraad. De have kun at se paa Ansøgerne og at indstille til Skoledirektionen de 3 af dem, de helst ville have, og saa overlade til Direktionen at træffe et Valg imellem dem. Skulde det overholdes, at Ancienneteten gav Berettigelse til Avancement, vilde Følgen deraf blive, at alle de gode og store Embeder skulde altid besættes med ældre Folk, maaste Ordning eller svagelige Personer, som havde Krav paa efterhaanden at faa en bedre Livsstilling. De bedste Embeder vilde altsaa altid have Udset til at blive besatte med